

GENOOTSCHAP NEDERLAND - ARUBA

NIEUWSBRIEF 7 / OKTOBER 2020

Geachte deelnemer van het Genootschap Nederland-Aruba, geachte lezer!

Op 9 oktober jl. overleed Frido Croes, oud-gevolmachtigde minister van Aruba. Het bestuur van het Genootschap Nederland-Aruba gedenkt hem als een waardige vertegenwoordiger van Aruba. Wij onderhielden een hartelijke band met de minister.

In deze oktober-nieuwsbrief schenken wij ook aandacht aan de lezing die staatsraad Paul Comenencia hield. ‘Grote en sterkere broer Nederland verleent bijstand, maar stelt daar voorwaarden aan. Binnen de solidariteitsgedachte moet dat kunnen.’

Belangwekkend is voorts het advies van oud-minister Joris Voorhoeve van de Adviesraad Internationale Vraagstukken. De veiligheid en rechtsorde van het Koninkrijk staan onder druk, in Nederland en in het Caribisch gebied. Koninkrijksrelaties worden nog teveel gekenmerkt door verregaande mate van afstandelijkheid. Voorhoeve richt zich ook op de geopolitiek van grootmachten China en Rusland in de Caribische regio. ‘Moskou, terug van weggeweest?’

Wat de Europese Unie voor Aruba kan betekenen beschrijft Europarlementariër Agnes Jongerius (PvdA): ‘Nu niet handelen naar de woorden van staatssecretaris Knops.’

Ik wens u veel leesplezier. En het ga u goed!

Namens het bestuur van het Genootschap Nederland-Aruba,
Nico van Grieken
Voorzitter

= = = = = = = = = =

Inhoud

- Oud-gevolmachtigde minister Frido Croes overleden
- Staatsraad Paul Comenencia: ‘Niet alleen kan het nog, het moet nu ook’
- Adviesraad Internationale Vraagstukken: ‘Veiligheid en rechtsorde Koninkrijk staan onder druk. Nauwere samenwerking en stevige aanpak nodig’
- Nederland in Raad Buitenlandse Zaken: ‘Verdere sancties Venezuela niet uitsluiten’
- Europarlementariër Agnes Jongerius (PvdA): ‘Nu niet handelen naar de woorden van staatssecretaris Knops’
- Koninkrijk op eieren over 10-10-10: ‘Inwoners Curaçao, Aruba, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius en Saba verdienen een beter Koninkrijk’

* * *

Oud-gevolmachtigde minister Frido Croes overleden

Op 9 oktober 2020 is Frido Croes op 62-jarige leeftijd overleden. Hij was van 8 november 2005 tot 31 oktober 2009 gevolmachtigde minister voor Aruba. Hij vervulde zijn functie ten tijde van het Kabinet Oduber IV. Frido Croes was de opvolger van Ella Tromp-Yarzagaray.

Na het behalen van zijn havodiploma studeerde Croes aan de Arubaanse Pedagogische Academie. Hij werkte tien jaar bij het Colegio San Jose te Santa Cruz, als onderwijzer en later als waarnemend hoofd. Tussen 1994 en 2001 was hij werkzaam als Liaisonfunctionaris Openbaar Onderwijs bij Directie Onderwijs.

Frido Croes zat van 1989 tot 1994 als lid van de Movimiento Electoral di Pueblo in de Staten van Aruba. In 2001 werd hij gekozen tot voorzitter van de Staten. In 2004 nam hij de portefeuille van Onderwijs en Administratieve Zaken over van Fredis Refunjol na diens benoeming tot Gouverneur van Aruba.

Het Genootschap Nederland-Aruba gedenkt Frido Croes als een gevolmachtigde minister met wie het een hartelijke band onderhield. Hij sprak op diverse bijeenkomsten van het Genootschap, onderschreef het belang ervan en droeg ruimhartig bij aan de viering van het 10-jarig bestaan van het Genootschap in 2007.

Frido Croes was een waardige vertegenwoordiger voor Aruba. Het bestuur wenst zijn familie sterkte. Moge hij rusten in vrede.

* * *

Staatsraad Paul Comenencia 'Niet alleen kan het nog, het moet nu ook'

'Laat er geen misverstand over bestaan: de eilanden maken moeilijke tijden door. Maar zij zouden gemakkelijker en sneller op te lossen zijn als de verantwoordelijken aan beide zijden van de oceaan de problemen veel meer en zichzelf iets minder serieus zouden nemen.' Dit zei Paul Comenencia, staatsraad voor het Koninkrijk, op de jaarvergadering (3 oktober 2020) van de Bond van Gepensioneerden van de voormalige Nederlandse Antillen en Aruba.

Meer dan ooit tevoren, aldus Comenencia (foto), blijkt hoe slecht Aruba, Curaçao en Sint Maarten opgewassen zijn tegen externe schokken en hoe groot, onder dit soort omstandigheden, hun afhankelijkheid is van Nederlandse humanitaire hulp en liquiditeitssteun.

‘Op allerlei manieren worden politiek en bevolking eraan herinnerd hoe vaak er – tevergeefs - gewezen is op de dringende noodzaak om de openbare financiën eindelijk eens op orde te brengen, de economische weerbaarheid te versterken en lang verwaarloosde sectoren als onderwijs en sociale zorg te verbeteren.’

Sterkere broer Nederland

De landen maken gelukkig deel uit van het Koninkrijk der Nederlanden en kunnen, vanuit de gedachte dat de landen, die ‘op voet van gelijkwaardigheid verbonden zijn tot verzorging van de gemeenschappelijke belangen en tot wederkerige bijstand’, een beroep doen op hulp van grote en sterkere broer Nederland. Die ‘broer’ verleent vervolgens bijstand, maar stelt daar voorwaarden aan, wat binnen de solidariteitsgedachte moet kunnen.

Comenencia zei dat er ook een lichtpuntje is waar te nemen in de stevige voorwaarden die staatssecretaris Knops stelt aan de drie Caribische landen. Voorwaarden die enerzijds zijn ingegeven doordat hij verantwoording moet afleggen over steun waarmee Nederlands belastinggeld is gemoeid en die anderzijds te maken hebben met een opeenhoping van teleurstellingen over niet nagekomen afspraken. Dat lichtpuntje is dat ‘*eerst in overleg* met de deelnemende landen een nader rapport zal moeten worden opgesteld’.

In overleg

Comenencia: ‘Wie de Nederlandse taal een beetje beheerst, kent het verschil tussen *in* overleg en *na* overleg. Diverse mensen zien hierin een belangrijke opening voor de Caribische landen. Deze biedt hen de mogelijkheid om, met de adviesaanvraag van de Rijksministerraad over de voorgestelde rijkswet Caribische Hervormingsentiteit, ook extra eigen adviesvragen mee te sturen naar de Raad van State.’ Plus daarbij de bevestiging door de staatssecretaris dat, na ontvangst van het advies van de Raad van State, het nader rapport over het voorstel, ‘*in overleg met de deelnemende landen*’ zal worden opgesteld.

‘Grote broer en voormalige kolonisator’ Nederland mag zich de huidige situatie aantrekken, meent de staatsraad. ‘Na vele decennia van volstrekte onverschilligheid (Indonesië was altijd veel belangrijker), werd, vanaf de autonomie in 1954, het Nederlandse beleid ten opzichte van de eilanden vooral gekenmerkt door inconsistenties en vrees: vrees voor gedoe en vrees voor kosten. Te lang is Den Haag er, vanaf 1954, vanuit blijven gaan dat autonomie vanzelf ook de vereiste bestuurlijke competenties zou meebrengen.’

Geen serieuze pogingen

Investerings in ontwikkelingshulp en technische bijstand vonden plaats zonder echt serieuze pogingen tot lokale opbouw van competent bestuur en professioneel ambtelijk kader, wellicht uit vrees om voor neokoloniaal te worden uitgemaakt. Bang om de lokale politiek op de eilanden voor het hoofd te stoten, heeft Den Haag zelfs de roep van lokale maatschappelijke organisaties om nauwere betrokkenheid bij het bestuurlijke reilen en zeilen op de eilanden lang genegeerd.

‘Maar hoezeer de Caribische landen de zaken ook hebben laten versloffen, Den Haag zal toch in een normaal tempo met ze tot afspraken moeten zien te komen over het eindelijk doorvoeren van lang uitgestelde hervormingen. Zoals Den Haag, volgens letter en geest van het Statuut, met de Caribische landen in gesprek moet over de volgende stappen, zo zullen ook de politici in Oranjestad, Willemstad en Philipsburg op een gegeven moment (hoe eerder, hoe beter) de uitgestoken Haagse hand - hoe onbehoorlijk die aanvankelijk ook overkwam - toch maar moeten aannemen, in het belang van vooral het kwetsbare deel van de bevolking, dat in deze crisistijden van de eigen overheden helaas niet de hulp en ondersteuning heeft kunnen krijgen waar Nederland nu mee wel klaar staat.’

Hij citeerde tot slot uit het rapport ‘Nu kan het, nu moet het’ van de Commissie Jesurun uit 2004. Daarin werden o.m. geadviseerd over verbetering van ernstige tekortkomingen op het gebied van financieel beheer, gebrek aan bestuurskracht, een zwakke rechtsorde en rechtshandhaving en weinig visie op de koninkrijksverhoudingen. Paul Comenencia: ‘Om het rapport te parafraseren: niet alleen kan het nog, het moet nu ook.’

* * *

Adviesraad Internationale Vraagstukken

‘Koninkrijksrelaties nog teveel gekenmerkt door verregaande mate van afstandelijkheid’

De veiligheid en rechtsorde van het Koninkrijk staan onder druk, in Nederland en in het Caribisch gebied. De vier Koninkrijkslanden Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten zijn op elkaar aangewezen om ondermijnende drugscriminaliteit en sociaaleconomische achteruitgang terug te dringen. Koninkrijksrelaties worden nog teveel gekenmerkt door verregaande mate van afstandelijkheid. Allereerste vereiste: een Koninkrijksvisie.

Dit staat in het advies ‘Veiligheid en rechtsorde in het Caribisch gebied’ van de Adviesraad Internationale Vraagstukken (AIV). De raad roept de landen op tot ‘veel nauwere samenwerking’. Het advies, op 10 september 2020 vastgesteld en op 8 oktober gepubliceerd, schetst ‘noodzakelijke stappen voor een toekomstbestendig koninkrijksverband’.

Effectievere krachtenbundeling

Prof. dr. ir. Joris Voorhoeve (foto), voorzitter van de commissie die het advies heeft voorbereid: ‘Het Statuut van het Koninkrijk vormt geen belemmering, maar biedt juist mogelijkheden voor effectievere krachtenbundeling. Verbeteringen van rechtshandhaving, mensenrechten en duurzame ontwikkeling maken daar onlosmakelijk deel van uit’.

Volgens de oud-minister van Defensie en Antilliaanse en Arubaanse Zaken (kabinet Kok 1994-'98) hebben de landen van het Koninkrijk op deze terreinen de afgelopen tien jaar onvoldoende vooruitgang geboekt. Daarom is een 'stevige aanpak nodig'.

Verregaande afstandelijkheid

'De relaties binnen het Koninkrijk worden nog teveel gekenmerkt door een verregaande mate van afstandelijkheid. Gelet op de grote uitdagingen waarvoor de Caribische regio staat, kan geen van de landen het zich veroorloven op de oude voet door te gaan. Voor Nederland is het urgent geworden om het blikveld te verbreden naar de andere zijde van de Atlantische Oceaan.'

Het Koninkrijk, aldus Voorhoeve (vicevoorzitter AIV), heeft de bestrijding van grensoverschrijdende (drugs)criminaliteit lange tijd onvoldoende prioriteit gegeven. 'Nederland is uitgegroeid tot de belangrijkste 'draaischijf' in Europa voor cocaïnehandel. Drugscriminaliteit en daarmee verbonden andere vormen van internationale criminaliteit ondermijnen de rechtsorde in alle delen van het Koninkrijk, en in het bijzonder de Caribische delen door de nabijheid van cocaïne-producerende landen.'

Venezuela, vrijhaven voor criminelen

Een ander groot probleem voor de Caribische delen van het Koninkrijk is de voortdurende crisis in Venezuela: 'Een vrijhaven voor criminelen waar de situatie voor de bevolking uitzichtloos is geworden.' Deze situatie heeft 'pijnlijk' duidelijk gemaakt dat het Koninkrijk wat betreft (toezicht op) de asielprocedures 'niet aan internationaal geaccepteerde mensenrechtennormen voldoet en dat met name de detentieomstandigheden in het Caribisch gebied ver onder de maat zijn'.

De AIV bepleit een grotere, actievere rol voor de Rijksministerraad, als 'aangewezen instantie om hiaten en schendingen op het terrein van rechtshandhaving en mensenrechten te herstellen indien de landen hiervoor zelf en in onderlinge samenwerking onvoldoende effectieve maatregelen treffen.'

Dit vereist aldus Voorhoeve allereerst een koninkrijksvisie op rechtshandhaving en versterking van de gehele veiligheidsketen. 'Het ligt voor de hand om voort te bouwen op succesvolle samenwerking, zoals de Kustwacht Caribisch gebied en de opleiding en training van de Curaçaose en de Arubaanse militie.' Prioriteiten zijn een betere grensbewaking, de oprichting van een in alle landen werkzaam multidisciplinair interventieteam tegen ondermijnende criminaliteit en het beter delen van vertrouwelijke informatie en inlichtingen.

Opmars China, terugkeer Rusland

Bepleit wordt ook een actievere, meer strategische opstelling van het Koninkrijk in de bredere regio. Deze is het toneel geworden van 'grootmacht-rivaliteit'. Voorhoeve voert aan dat het leiderschap van de Verenigde Staten minder vanzelfsprekend is geworden. 'Opmerkelijk is de opmars van China, dat een groeiend aantal landen in de regio economisch en politiek aan zich weet te binden. Van militarisering van de Chinese aanwezigheid is (nog) geen sprake, maar zorgelijk is de levering door Chinese bedrijven van intelligente digitale surveillancetechnologie aan regeringen die rechtsstatelijke principes niet respecteren.'

Onder de titel ‘Rusland terug van weggeweest?’ besteedt het advies ook aandacht aan de Russische aanwezigheid in de Caribische regio. Het land heeft sinds 2008 initiatieven ontplooid om diplomatieke, militaire en commerciële banden met landen in de regio te versterken. Met name landen van de Alianza Bolivariana para los Pueblos de Nuestra América, een in 2004 door Hugo Chávez en Fidel Castro opgericht regionaal samenwerkingsverband van op socialistische leest geschoeide regeringen, bleken daarvoor ontvankelijk. De krijgsmachten van Cuba, Nicaragua, Venezuela en Peru zijn afhankelijk van materieel, kennis en ondersteuning uit Rusland.

Doel Poetin

Rusland opende in Nicaragua (november 2017) een centrum voor drugsbestrijding in de regio en in Cuba wordt de (her)opening overwogen van een faciliteit voor inlichtingenvergaring. Het AIV-advies: ‘De Russische inspanningen zijn onder meer bedoeld om de binnenlandse steun voor president Poetin te verzekeren, die zich ten doel heeft gesteld om de status van Rusland als mondiale grootmacht te herstellen. Het land zoekt buiten zijn nabije invloedssfeer partnerschappen met landen die zich afkeren van de door Westerse mogendheden gedomineerde internationale orde en instituties.’

Rusland beroept zich deels op relaties met landen en bewegingen in Latijns-Amerika en het Caribisch gebied die zich tijdens de Koude Oorlog schaarden in het kamp van de Sovjet-Unie en een antiwesterse politieke koers volgden vanuit links-ideologische of pragmatische overwegingen. Symbool voor de ‘terugkeer’ van Rusland staat in de afgelopen twee decennia vooral de versteviging van de banden met Venezuela, Cuba, Nicaragua en Bolivia.

Risico’s geopolitieke dynamiek

Voorhoef: ‘De landen van het Koninkrijk staan samen sterker indien ze handelen vanuit een gedeelde visie op de risico’s van de nieuwe geopolitieke dynamiek. Nauwe (militaire) veiligheidssamenwerking met de belangrijkste bondgenoot in de regio, de Verenigde Staten, is en blijft essentieel.’

De AIV vraagt van Nederland een meer betrokken opstelling. ‘Nederland moet zich medeverantwoordelijk opstellen voor de uitwerking van een sociaaleconomisch lange termijnplan voor alle Caribische landen. Dit om de zwakste bevolkingsgroepen te ondersteunen, maar tevens om de landen weerbaarder te maken tegen lokale effecten van klimaatverandering en te helpen bij de transitie naar een duurzame, meer gediversifieerde economie. De opgaven zijn groot, maar er is zeker ook perspectief.’

Aangevoerd wordt dat de eilanden van het Koninkrijk relatief kansrijk zijn ten opzichte van andere in de regio. ‘De geografische en culturele verscheidenheid van het Koninkrijk en zijn grote internationale verwevenheid bieden kansen om een goede invloed uit te oefenen. Door

intensievere samenwerking is de kwaliteit van het bestuur te versterken en de rechtsorde beter te handhaven.’

* * *

Nederland in Raad Buitenlandse Zaken: ‘Verdere sancties Venezuela niet uitsluiten’

De Europese Dienst voor Extern Optreden (EDEO) van de Europese Unie heeft tijdens een recente missie geprobeerd het Venezolaanse regime te overtuigen van de noodzaak de parlementsverkiezingen uit te stellen omdat er geen veilige en eerlijke verkiezingen kunnen worden georganiseerd. Nederland sluit verdere sancties niet uit.

Dit blijkt uit het verslag van de Raad Buitenlandse Zaken dat kort geleden aan de Tweede Kamer is toegestuurd. De Hoge Vertegenwoordiger en vice-voorzitter van de Europese Unie, de Spanjaard Josep Borrell Fontelles (foto), heeft de Raad, bestaande uit de ministers van Buitenlandse Zaken van de EU-lidstaten, op 12 oktober 2020 in Luxemburg geïnformeerd over de missie.

De EDEO vroeg het Venezolaanse regime het mandaat van het huidige parlement te verlengen totdat nieuwe verkiezingen hebben plaatsgevonden. Het bewind heeft laten weten de verkiezingen niet uit te stellen. Verlenging van het mandaat van het parlement is ook niet bespreekbaar.

Enkele EU-lidstaten hebben de Borrell opgeroepen alles in het werk te stellen alsnog een ‘election observation mission’ naar Venezuela te sturen. Andere lidstaten, waaronder Nederland, benadrukten dat verdere sancties niet moeten worden uitgesloten.

Latijns-Amerika en Cariben

De Raad is eensgezind over de landen in Latijns-Amerika en de Cariben. ‘Deze zijn belangrijke partners van de EU, onder andere in multilateraal verband.’ Gewezen werd op ‘de enorme impact’ die de Covid-pandemie op de regio heeft. ‘De EU moet zich juist in deze tijd een betrouwbaar partner tonen door de banden met de regio aan te halen en te helpen de financieel-economische consequenties van de pandemie zoveel mogelijk te mitigeren’, aldus het verslag.

De Raad meent dat economische schade kan leiden tot democratische inperkingen en schendingen van mensenrechten. Borrell en verschillende lidstaten onderstreepten het belang van het EU-Mercosur verdrag. Nederland wees, net als enkele andere lidstaten, in de bespreking op het belang van duurzaamheid.

* * *

Europarlementariër Agnes Jongerius (PvdA)
‘Nu niet handelen naar de
woorden van staatssecretaris Knops’

‘Nederland moet ervoor zorgen dat de Landen en Overzeese Gebieden worden opgenomen in de coronaresoluties van de EU. Wat we nu zeker niet moeten doen is handelen naar de woorden van staatssecretaris Knops, waarin hij stelt dat de autonome eilanden ook autonoom zijn bij hun overheidsfinanciën.’ Aldus Agnes Jongerius, lid van het Europees Parlement namens de Partij van de Arbeid. ‘We kunnen niet anders dan solidariteit aan de dag leggen.’

‘De coronacrisis heeft de hele wereld doen schudden op zijn grondvesten. Zaken waar tot voor kort iedereen raar van opkeek, zijn vandaag uiterst normaal geworden. Zo draagt iedereen nu mondkapjes, neemt bijna niemand nog een vliegtuig en blijven de meeste mensen thuis van vakantie.

Ook de eilanden voelen de zware gevolgen van de wereldwijde corona uitbraak. Door een ongeziene stop van het toerisme, de belangrijkste inkomstenbron voor de eilanden, wordt de pijn hier het hardst gevoeld.

Avondklok

Naast het feit dat de zorgsector het erg zwaar heeft om alles te bolwerken, moeten ook de mensen zelf leven met zware maatregelen. Zo heerst er bijvoorbeeld op veel plaatsen een avondklok, is bezoek in bejaardentehuizen verboden en blijven bars en nachtclubs voorlopig dicht.

Er worden zware inspanningen geleverd om de gezondheid van iedereen zoveel mogelijk te waarborgen. Daar staat tegenover dat bepaalde sectoren op een lager pitje komen te staan. Winkels en restaurants zijn gesloten en inwoners moeten zoveel mogelijk thuisblijven. Ook mijn eigen zus verblijft in een woon-zorgcomplex en maandenlang mocht ze geen bezoek ontvangen. Af en toe een telefoontje, maar meer kon niet. Zo hebben we allemaal wel ons eigen verhaal van hoe corona ons leven beïnvloed heeft en vandaag nog steeds doet.

Veel mensen zijn als gevolg van de crisis ook een deel van hun inkomen verloren of zijn zelfs hun baan kwijt. Overal ter wereld zien we dat mensen door de coronacrisis het moeilijk krijgen om de eindjes aan elkaar te knopen. Niemand was voorbereid op een pandemie van deze omvang en dus moeten we proberen elkaar te helpen waar mogelijk.

Niemand's schuld, ieders probleem

Helaas wijst alles nu in de richting van een tweede golf. Europa moet nu wél meteen de koe bij de horens vatten en zorgen dat iedereen meegenomen wordt in de aanpak van de crisis. Daarom moeten wij vanuit Nederland en vanuit de Europese Unie ervoor zorgen dat de eilanden niet vergeten worden. Zij hebben immers evenveel recht op Europese steun als bijvoorbeeld mensen uit Texel of Gelderland.

Toen enkele jaren geleden orkaan Irma over Sint Maarten raasde, bleek al dat het niet makkelijk was om de overzeese gebieden op de Europese radar te houden. Maar net zoals na de orkaan is de coronacrisis niemands schuld en ieders probleem. We kunnen er enkel samen uitkomen.

Coronaresoluties

Daarom moet Nederland er nu voor zorgen dat de ‘Landen en Overzeese Gebieden’ (LGO’s) worden opgenomen in de coronaresoluties van de EU. Op die manier krijgen de eilanden recht op extra beschermingsmiddelen, zoals ondersteuning bij het testen en behandelen van corona en het aanleveren van medische middelen en in de vorm van bijkomende financiële hulp bij de groeiende werkloosheid.

Wat we nu zeker niet moeten doen is handelen naar de woorden van staatssecretaris Knops, waarin hij stelt dat de autonome eilanden ook autonoom zijn wat betreft de verantwoordelijkheid van hun eigen overheidsfinanciën. Het gaat er nu namelijk niet om wie er wel of niet goed op zijn portemonnee heeft gelet. Een wereldwijde pandemie kan vooralsnog niemand voorspellen en de gevolgen van zulke crisis nog minder.

Europese steun naar eilanden

Wanneer we vandaag zien dat gebieden, zoals Aruba, kreunen onder de gezondheidscrisis en de capaciteit van ziekenhuizen meer en meer onder druk komt te staan, kunnen we niet anders dan solidariteit aan de dag leggen.

De PvdA-delegatie in het Europees Parlement verwacht dan ook dat Nederland een stuk van de Europese steun naar de eilanden laat vloeien. We moeten investeren en op lange termijn nadenken over hoe we onze maatschappij gaan vormgeven. En ook al zijn de eilanden autonoom, we moeten erover waken dat we goed zorgen voor elkaar. Alleen als we er allemaal op vooruit gaan, kunnen we zeggen dat we goed werk geleverd hebben.

* * *

‘Inwoners Curaçao, Aruba, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius en Saba verdienen een beter Koninkrijk’

Op 10 oktober 2020 was het tien jaar geleden dat het land Nederlandse Antillen werd opgeheven, dat Curaçao en Sint Maarten autonome landen werden en Bonaire, Sint Eustatius en Saba bijzondere gemeenten vormden. Heeft deze omvangrijke operatie opgeleverd wat ermee werd bedoeld?

Joop van den Berg (l) en René Zwart (r) overhandigden het boek o.a. aan plaatsvervangend gevolmachtigde minister van Aruba Eddy Paris (m)

Over deze en andere vragen gaat het zojuist verschenen boek ‘Koninkrijk op eieren’. Het is een bundel van bijdragen van vijftig bewindslieden, volksvertegenwoordigers en professionele volgers van het Koninkrijk.

Zij hebben hun beschouwing geschreven op uitnodiging van emeritus hoogleraar prof. dr. Joop van den Berg en oud-parlementair verslaggever René Zwart. Prof. mr. Pieter van Vollenhoven, voorzitter van het Comité Koninkrijksrelaties, schreef het voorwoord.

Eén conclusie dringt zich volgens de samenstellers op: ‘De inwoners van Curaçao, Aruba, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius en Saba verdienen een beter Koninkrijk.’

* * * * *